

er der heller ikke saa stor Fare der. Ganske vist er Sydkysten af Lolland lidt flad, men naar de ikke gaa derop, have de heller ikke noget at kigge efter der. Vi have derfor ment, at der ikke var saa stor Grund til at bygge dette Fyr der, at det ikke meget godt kan udsættes. At det kommer en Gang, saaledes at man der faar en Bygning, der kan markere Kysten, kan være rigtigt nok, men saa kan man altsaa ad Aare overveje, om det er en af de Poster, der bør tages med. Det andet Punkt drejer sig kun om en anden Fordeling af Bevillingen, hvorved Bevillingen for dette Aars Vedkommende nedsættes med 35,000 Kr.

Det næste Forslag under Nr. 220 i Betænkningen angaar Eksamen for Maskinister, der forlanges 1700 Kr. til et forhøjet Vederlag for Eksaminatorerne og Meddommerne. Flaadens Officerer, som have været Eksaminatorer og Meddommere, have, skønt Eksamen afholdes i deres Tjenestetid, faaet 25 Øre for hver Karakter, der blev givet. Nu kommer der flere og flere Eksaminander, og Eksamen kan derfor ikke afholdes alene i Tjenestetiden. Officererne have da ment, at de skulde have mere end 25 Øre for hver Karakter, naar Karaktererne gaves uden for Tjenestetiden, nemlig 50 Øre, og Meddommerne have vel ment det samme. Udvalget har foreslaaet at nægte de 1700 Kr. Imidlertid har den ærede Marineminister, siden Betænkningen blev afgiven, oplyst, at han ønsker i Udvalget at fremlægge nogle Oplysninger om dette Forhold, som muligvis kunde foranledige en anden Indstilling af Udvalget. Jeg siger dette for at forberede dels Udvalget paa, at vi faa saadanne Oplysninger, dels Tinget paa, at saadanne Oplysninger ville komme. Jeg ved ikke — jeg kender jo ikke Oplysningerne — om de muligt ville kunne foranledige et andet Resultat. Men der er i Dag ikke andet at gøre end at stemme for det opstillede Forslag og saa forbeholde os at se paa Oplysningerne, og hvis de ere af en saadan Art, at der er Grund til at indtage et andet Standpunkt, maa vi ogsaa have Lov til senere for Tinget at møde med en anden Indstilling. Det er jo ikke nogen stor Sag.

Jeg kommer dernæst til Bemærkningerne i Betænkningen angaaende Kristiansø. Udvalget mener, at det er rigtigere at lade Kristiansø forvaltes eller bestyres under eet end under tre Ministerier. Kristiansø er ikke nogen meget stor Besiddelse. Det var i gamle Dage en Fæstning,

og har været et berømt Sted i vor Historie. Det var derovre, at Christian den Femte reddedes ved et lille Anker. Det har været et fast Punkt for os i Østersøen, men Fæstningen blev nedlagt i 1855. Dog holdt man alligevel en Garnison derovre, bestaaende af 1 Officer, 1 Underofficer og 16 Mand, der skulde passe paa Sagerne derovre, særlig nogle Huse fra Fæstningens Tid og saa vel paa Nødhavnen der. Saaledes gik det i 8 Aar, Garnisonen var der — det maa have været rædsomt kedeligt for disse Mennesker. I 1863 forlangte man Besætningen dragen ind, hvad der saa skete, og nu ved jeg ikke, hvem der passer paa Kristiansø. Fra 1863 til 1870 gjordes der Forsøg paa at faa nogle Fiskere til at nedsætte sig derovre, hvad delvis mislykkedes, men i 1870 bortforpagtede Finansministeren Bygningerne til en Købmand, der hed Rønne. Han drev Købmandshandel og havde et Fiskerietablisement og lign. Dette Forpagtningsforhold har fortsat sig Aar efter Aar. Forpagtningsafgiften er nu forhøjet, saa at Staten efterhaanden har faaet mere ind. Det var oprindelig ikke store Summer, lidt over 400 Kr., som Forpagteren skulde betale til Understøttelseskassen for fattige Mennesker derovre, medens Staten havde alle Udgifterne ved Administrationen og Bestyrelsen af hele Menigheden derovre. Saaledes gaar det for Resten endnu. Bygningerne ere bortforpagtede til en Mand, som betaler en Forpagtningsafgift af 11—1,200 Kr. Paa Papiret er det i hvert Tilfælde 1,200 Kr. Han har Bygningerne til Brug og desuden Græsningret. Jeg ved ikke, hvor megen Græsning der er derovre, men han har, hvad der er. Til Understøttelseskassen er der samlet 30,000 Kr. i Aarenes Løb, de ligge i Landbrugsministeriet i kongelige Obligationer. Man har forsøgt at lade Kristiansø gaa over til Svaneke Kommune, men denne siger, at det er fattige Folk derovre, og at Byen derfor ikke kan tage dem uden at faa Erstatning derfor. Skulle de nemlig paalægge Skat derovre, faa de ingen Ting, og der er heller ingen Grundskatter derovre. Det blev ikke til noget. Nu bestyres Øen under 3 Ministerier, hvad jeg synes er lovlig meget. Det er Marineministeriet, Ministeriet for offentlige Arbejder og Finansministeriet. Marineministeriet har Øens almindelige Forvaltningsvæsen, Fyrvæsen, Lodsvæsen, Skolevæsen, Jordemodervæsen og Medicinalvæsen. Ministeriet for offentlige Arbejder har Havnevæsen og Vedligeholdelse af de Bygninger, der ikke høre under Marineministeriet, som